

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Kosteckého a soudců Mgr. Karolíny Tylové a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce **A.R.**, bytem xx, Lxx, proti žalovanému **Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební č.3118/48, Ústí nad Labem, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného čj. 657/DS/2011 ze dne 29. února 2012,

t a k t o :

- I.** Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje čj. 657/DS/2011 ze dne 29. února 2012 **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský úřad Ústeckého kraje svým ve výroku citovaným rozhodnutím ze dne 29. 2. 2012 zamítl odvolání A.R. proti rozhodnutí Magistrátu města Liberec čj. MML 185730/SZ098971-11/OD/Kzá ze dne 15. 11. 2011 a rozhodnutí potvrdil. Tímto rozhodnutím vydaném podle § 123f) z.č. 361/2000 Sb. zamítl magistrát námitky A.R. proti započtení 12-ti bodů v bodovém hodnocení řidiče. Krajský úřad se v odůvodnění svého rozhodnutí především zabývá uplatněnými žalobními námitkami a poté konstatuje, z jakých podkladů správních orán prvního stupně čerpal a tyto podklady vyjmenovává. Následně v pasáži, ve které se ztotožňuje se skutkovými a právními závěry napadeného rozhodnutí, poukazuje na to, že i přestupek ze dne 11. 10. 2009 je z bloku na pokutu identifikovatelný, přičemž i s těmito námitkami se správní orgán I. stupně řádně vypořádal. Následně zmiňuje i administrativní nedostatky, které neměly podle názoru krajského úřadu vliv na použitelnost podkladových rozhodnutí a vypořádává se i s judikaturou, na kterou odvolatel poukázal.

Ve své včas podané žalobě uplatnil žalobce A.R. následující. Žalovaný, se nevypořádal s jeho odvolacími námitkami, popř. je nepřesně interpretoval. Je sice skutečností, že dne 11. 10. 2009 byl postižen v blokovém řízení za to, že neměl sebou řidičský

průkaz a osvědčení o registraci, avšak nebyl postižen za to, že by nebyl při jízdě připoután pásy. O takovém deliktu nebyla vůbec v blokovém řízení řeč. Navíc v bloku na pokutu je uvedeno jen místo a čas spáchání deliktu, ale není zde uveden popis přestupkového jednání, což je v rozporu s ust. § 85 odst.4) z.č.200/1990 Sb. Proto nelze takové listiny užít ani v řízení podle § 123a) a násl. z.č.361/2000 Sb., pouhé označení povinností řidiče (§ 6) podle naposled zmíněného zákona je zcela nepostačující pro rozhodnutí o zápočtu bodů. Z uvedeného vyplývá, že následné sdělení o přestupku, ve kterém je již uvedeno, že „nebyl za jízdy připoután“, je zcela liché, protože nemá oporu v bloku na pokutu. Obdobná situace je i ohledně přestupku z 24. 10. 2009. V bloku na pokutu je jen uvedeno: „jízda bez dokladů, tech. stav vozidla neměl bezp. pásy“. Ohledně prvních dvou zjištění nemá žalobce námitek. Opět ale nebylo předmětem jednání, že by nebyl připoután pásy a z uvedeného popisu skutku je zřejmé, že neměl bezpečnostní pásy na zadních sedadlech. Proto ani tento blok na pokutu nemohl sloužit jako podklad pro rozhodnutí. Vedle odkazů na rozhodnutí, týkající se ale užití úředních záznamů, navrhuje rozhodnutí učiněná v obou stupních zrušit a dále požaduje náhradu nákladů řízení. Vedle částky 3.000,-Kč i náhradu za ušlý zisk podle připojeného dokladu.

O odvolání A.R, směřující proti rozhodnutí Magistrátu Města Liberec ze dne 15. 11. 2011, rozhodl Krajský úřad Ústeckého kraje na základě rozhodnutí Ministerstva dopravy ČR čj. 63/2012-160-SPR/3 ze dne 27. 1. 2012.

Soud podle § 75 z.č.150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí, vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a dospěl k následujícímu závěru.

Není sporu o tom, že rozhodnutí o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení je rozhodnutím ve správním řízení, neboť jsou jím zakládána, měněna, rušena nebo závazně určena práva a povinnosti konkrétní osoby. Blok na pokutu je tudíž veřejnou listinou, nadanou presumpcí správnosti, není-li prokázán opak (§ 53 odst.3 z.č. 500/2004 Sb.). Proto výhradně z bloku na pokutu a nikoli z úředních záznamů či různých doplňujících sdělení může správní orgán čerpat ve svých skutkových závěrech i v řízení podle § 123a) z.č.361/2000 Sb.

Rozhodnutí v blokovém řízení lze učinit toliko za podmínek, stanovených § 84 odst.1) z.č.200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „PřZ“).

Ust. § 85 odst.4, věta druhá) ukládá vyznačit na pokutových blocích (vydaných ministerstvem financí): *komu, kdy a za jaký přestupek* byla pokuta v blokovém řízení uložena. Má-li soud vyložit smysl tohoto ustanovení, pak údaj o datu i osobě je zřejmý, ale k povinnosti uvádět i „za jaký přestupek“, se musí soud vyjádřit blíže.

Předně je nutno připomenout, že při posuzování nezbytných údajů pokutového bloku nelze čerpat z ust. § 68 z.č.500/2004 Sb., správního řádu, ale ani z ust. § 77 PřZ, neboť ust. § 85 odst.4) PřZ je ustanovením speciálním, vyjadřujícím specifikum blokového řízení (§ 84 odst.1), které je řízení zkráceným, charakterizovaným souhlasem přestupníka se způsobem rozhodnutí ve věci. Ten také na důkaz správnosti blok na pokutu podepíše.

Soud má zato, že pod pojmem „za jaký přestupek“ je nutno rozumět, že v pokutovém bloku musí být běžně uveden **popis přestupkového jednání** s případným číselným označením přestupku podle přestupkového (či jiného) zákona. I ministerstvo financí, které vydává bloky na pokutu, předpokládá, aby **popis stíhaného skutku byl na pokutovém bloku (byť stručně) rozveden**. Z uvedeného tudíž vyplývá obecný požadavek, že stručné uvedení skutku (s jeho zákonným označením jako přestupek) je nedílnou součástí údajů bloku na pokutu. Nejedná se o pouhý projev formalismu, protože přesná (a proto i nezaměnitelná)

specifikace stíhaného skutku, má význam nejen pro posouzení otázky případného dvojího postihu za tentýž skutek, ale i pro potřeby řízení podle § 123a) a násl. z.č.361/2000 Sb. Tolik obecně k zákonnému požadavku na obsah zmíněné veřejné listiny. Praxe ale sebou přináší situace, za kterých nelze formalisticky setrvávat na požadavku výhradně slovního označení skutku, byť touto úvahou není suspendována obecná zásada, uvedená v předchozí větě. Blok na pokutu, jak je vydán ministerstvem, poskytuje v části, ve které má být skutek uveden, značně omezený prostor pro slovní formulaci skutku a zákonná úprava nepřipouští u této veřejné listiny připojení různých „příloh“. Problém tudíž nastává, když slovní vyličení skutku tak, aby jeho právní význam byl plně vystižen, nelze objektivně do bloku na pokutu uvést pro nedostatek místa. Je přitom nutno trvat stále na nezbytnosti, že stíhané jednání musí být v bloku na pokutu označeno tak, aby bylo bez odůvodněných pochybností identifikovatelné, jakého skutku se měl přestupník uvedeného dne a v uvedený čas dopustit. Z toho lze dále dovodit, že nastane-li situace výše popsaná a skutek je označován jen číselným označením příslušného zákonného ustanovení, pak takové ustanovení musí poukazovat jen na jedinečné porušení zákona či na jedinečné označení řidičské povinnosti. V dané věci tomu tak bylo, neboť ust. § 6 odst.1,písm.a) z.č.361/2000 Sb. stanoví, že řidič je dále povinen: „*být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu*“. Další jinou povinnost zmíněné ustanovení řidiči neukládá. To jinými slovy znamená, že zmíněným ustanovením se rozumí jen jedna jediná řidičova povinnost a pokud z nedostatku místa na bloku policista označí skutek jen tímto zákonným ustanovením a vyznačí řádně místo a čas deliktu, jakož i označení přestupníka, pak je takový údaj dostatečně konkrétní a jedinečný, aby mohlo být z bloku na pokutu bezpečně zjištělné vše potřebné i pro posouzení věci z pohledu § 123a) a násl. z.č.361/2000 Sb.

K dané věci musí soud dále uvést i následující. Je sice pravdou, že žalovaný krajský úřad rozvádí v odůvodnění napadeného rozhodnutí úvahy o zjištění, učiněná na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, avšak v druhé části svého odůvodnění v reakci na odvolací námitky poukazuje krajský úřad výslovně i na obsahy bloku na pokutu ohledně přestupků ze dne 11. 10. 2009 a ze dne 24. 10. 2009. Soud ověřil správním spisem, že bloky série UB/2008 č. B 3088425 a série UB/2008 č.3073482 měl magistrát k dispozici ještě před seznámením A.R s podklady pro rozhodnutí, a to i v souladu s požadavkem žalobce z 2.6.2011, a následně z nich čerpal. Ve spise jsou pak založeny jejich ověřené fotokopie. Tudíž krajský úřad postupoval i v souladu s žalobcem vzpomínaného rozhodnutí NSS.

Obsahem správního spisu soud dále zjistil, že oba zmíněné bloky na pokutu obsahují v popisu skutku i ust. § 6 odst.1,písm.a) z.č.361/2000 Sb., tudíž zcela jednoznačný a nezaměnitelný poukaz na řidičovu povinnost být při jízdě připoután bezpečnostními pásy. Žalobce oba bloky na důkaz jejich správnosti a jeho souhlasu s vyřízením věci v blokovém řízení podepsal, což nezpochybňuje.

Z obsahu bloků na pokutu pak soud zjistil následující. Blok na pokutu, týkající se přestupku z **24.10.2009** obsahuje v informaci o skutku: „*jízda bez dokladů, tech.stav vozidla neměl bez. pásy*“. Dále obsahuje v pasáži o skutku a jeho posouzení ust. §§ 6 odst 1, písm.a), 6 odst.9) a 5 odst.1,písm.a) z.č.361/2000 Sb., která měl pachatel porušit. S ohledem na popis skutku a s přihlédnutím k tomu, kolik místa je takovému popisu v bloku vyhrazeno, se soud ztotožňuje s žalovaným, že není pochyb o tom, že pachatel přestupku (mj.) jel s motorovým vozidlem, aniž měl zapnuté bezpečnostní pásy, a že je porušení této povinnosti dostatečně vyznačeno v bloku na pokutu tak, aby nevznikly o právní podstatě skutku pochybnosti. Tvzení žalobce o zadních pásích je zjevně účelové, neboť zcela zřetelně odporuje popisu skutku v bloku, protože pojem „vozidlo“ se logicky podle dikce popisu váže výhradně na jeho

technický stav.. Je sice vadou, že v bloku není vyznačeno příslušné ustanovení přestupkového zákona, ale v kontextu s dalšími údaji, o kterých se soud zmínil, je taková vada bezvýznamná a nezpůsobuje neurčitost a tím ani nepřezkoumatelnost této veřejné listiny. Proto čerpal-li žalovaný ve svých skutkových závěrech z bloku na pokutu ohledně přestupku z 24. 10. 2009, pak jeho postup nelze pokládat za nesprávný.

Obdobná situace je i ohledně přestupku z **11. 10. 2009**. V bloku na pokutu jsou uvedena v příslušné pasáži jen ust. §§ 6 odst.1,písm.a), 6 odst.8, písm.a) a 6 odst.8, písm.b) z.č.361/2000 Sb. a místo a den, kdy k přestupku mělo dojít. V popisu skutku je dále uvedeno, že k němu došlo: „ *za kruh. objezdem*“. S odkazem na již výše citované závěry soud konstatuje, a i v tomto případě je z popisu zcela zřejmé, že žalobce řídil (mj.) vozidlo, aniž měl zapnutý bezpečnostní pás. Jiný výklad, stejně jako u přestupku z 24. 10. 2009, ani obsah bloku na pokutu z 11. 10. 2009 logicky neumožňuje.

Soud již výše uvedl, blok na pokutu je veřejnou listinou a údaje v ní uvedené potvrzují, že se jedná o prohlášení orgánu, který ji vydal, není-li dokázán opak (již zmíněné ust. § 53 odst.3 z.č.500/2004 Sb.). Tvzení, která žalobce prezentuje podanou žalobou, nemají hodnotu důkazu, vyvracející obsah veřejné listiny a žalobce ani sám v podané žalobě nenabídl nic, co by mohlo za daného stavu jako důkaz vyvracející údaje veřejné listiny sloužit. Neunesl tudíž důkazní břemeno i podle § 71 odst.1,písm.e) s.ř.s. s přihlédnutím k § 65 odst.1) téhož zákona, neboť s povinností tvrzení je spojena povinnost žalobce tvrzení prokázat.. Jinak řečeno jedná se toliko o důkazně nepodloženou žalobcovu verzi o průběhu blokového řízení za situace, kdy mu bylo započteno 12 bodů v bodovém hodnocení a žalobce se snaží jakkoli tento pro něho nepříznivý stav zvrátit. Žalobce ani nevysvětlil, proč by policista psal do bloku jiné údaje, než jaké se týkaly jeho skutkových zjištění na místě, a se kterými na místě žalobce souhlasil. Pro úplnost soud připomíná, že ačkoli ve svém podání správnímu orgánu ze dne 2. 6. 2011 zcela žalobce popřel, že by byl kdy postižen za přestupek spočívající v „nepřipoutání se pásy“ při jízdě, tento názor ale brzo opouští a žalobou napadá jen rozhodnutí z 11. 10. 2009 a z 24. 10. 2009, tedy jen ta, která jsou z pohledu běhu zákonné lhůty podstatná. Přitom byl žalobce pravidelně postihován za nerespektování povinnosti podle § 6 odst.1,písm.a) cit. zákona, týká se to např. přestupků ze dne 29. 9.2009, z 3.11.2010, z 20.11.2010 a z 12.2.2011. Tato úvaha nenahrazuje právní posouzení obsahu bloků na pokutu a jejich použitelnosti jako podkladového rozhodnutí, ale spolehlivě ukazuje na zjevnou nevěrohodnost tvrzení žalobce.

Žalobce svá žalobní tvrzení neprokázal, soud neshledal v přezkumném řízení takových pochybení žalovaného, pro která by musel napadené rozhodnutí zrušit, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst.7) s.ř.s.

Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto mu náhrada nákladů řízení nepřísluší. Proto soud rozhodl podle § 60 odst.,l) s.ř.s. i tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovaný takové náhrady ani nežádal.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 27. června 2012

Mgr. Karel Kostecký v. r.
předseda senátu